

Το παρασκήνιο και το χρονικό των «Πρεσπών» και οι δολοφονικοί εμπρησμοί !

Η αναζωπύρωση του σχεδόν ξεχασμένου Μακεδονικού ζητήματος ξεκίνησε ουσιαστικά πριν από δύο περίπου χρόνια, όταν στη γειτονική χώρα κατέρρευσε-και με επεισοδιακό τρόπο- η κυβέρνηση του δεξιού εθνικιστικού VMRO για να αντικατασταθεί από την νέα κυβέρνηση του μετριοπαθούς σοσιαλδημοκράτη Ζόραν Ζάεφ.

Τα γεγονότα αυτά συνέπεσαν με μια στοιχειώδη συνειδητοποίηση από πλευράς δύσης, Ε.Ε. και NATO για το τι επικίνδυνα πράγματα θέλει να πετύχει το Ρωσικό φασιστικό καθεστώς μέσα στην Ευρώπη και ειδικά στα Βαλκάνια (και στη Βόρεια Μακεδονία), τα οποία ευτυχώς δεν έλεγχε σε μεγάλο βαθμό και τώρα θα τα ελέγχει ακόμα λιγότερο.

Έτσι λοιπόν η κυβερνητική δράκα των Τσίπρα-Καμμένου (η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή συνέχιζε απτόητη και ενωμένη το καταστροφικό της έργο)βρέθηκε αντιμέτωπη με ένα πρόβλημα το οποίο δεν υπολόγιζε ότι θα προέκυπτε, και ούτε έδινε στην πραγματικότητα δεκάρα για το αν θα λυθεί, και αυτό ήταν το ζήτημα της ονομασίας της γειτονικής χώρας που εκκρεμούσε για 25 περίπου χρόνια.

Αυτό δηλαδή που προέκυψε ήταν μια διεθνής πίεση που ασκήθηκε προς την Ελληνική κυβέρνηση να ξεκινήσει άμεσα διαπραγματεύσεις με τους γείτονες για να λυθεί το συγκεκριμένο ζήτημα, από τη στιγμή που υπήρχε στη χώρα μια πιο μετριοπαθής κυβέρνηση με διάθεση συμβιβασμών.

Αυτό συνέβη διότι αυτή η μικρή φιλοδυτική χώρα έπρεπε να μπει επειγόντως στο NATO (όπως μπήκε πρόσφατα και το Μαυροβούνιο) για να μην πέσει στην αγκαλιά της Ρωσίας και καταφέρει η τελευταία να φτιάξει ένα ρωσόφιλο ορθόδοξο τόξο

το οποίο ονειρεύεται εδώ και πολλά χρόνια στα Βαλκάνια.

Το γεωστρατηγικό ζήτημα έγκειται ότι μπαίνοντας το κράτος της Βόρειας Μακεδονίας στο NATO- όπως και μπήκε- η Ρωσία του Πούτιν απομονώνεται σχετικά στα Βαλκάνια, αφού της μένει μόνο η ρωσόδουλη Σερβία και η, Νατοϊκή αλλά στην πραγματικότητα Ρωσόφιλη, Ελλάδα για να κάνει τα βρώμικα παιχνίδια και τις προβοκάτσιες της.

Η ακραιφνώς ρωσόφιλη, μέχρι τότε, κυβέρνηση του Τσίπρα βρέθηκε τότε σε πολύ δύσκολη θέση καθώς τη δεδομένη στιγμή παρίστανε στη διεθνή κοινότητα τη φιλοευρωπαϊκή (και με καλές σχέσεις και με τις ΗΠΑ του ρωσόφιλου Τραμπ) και τώρα πιεζόταν από τη δύση να πάει κόντρα στα ρώσικα συμφέροντα !

Αρχικά ο Τσίπρας δεν είχε άλλη επιλογή από το να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις, όμως η ρωσική εντολή προς τον Τσίπρα ήταν περίπου το να ξεκινήσουν τις διαπραγματεύσεις και εν συνεχεία να αποχωρήσουν ρίχνοντας τις ευθύνες στους γείτονες, όπως ακριβώς έκαναν και με την Τουρκία στο Κυπριακό !

Ωστόσο ο ρωσόφιλος, αλλά μη ρωσόδουλος Υπ.Εξ. Κοτζιάς (υπάρχει μια λεπτή γραμμή που χωρίζει τις δύο λέξεις) είχε την άποψη πως δεν πρέπει να συμβεί κάτι τέτοιο διότι θα ήταν καταστροφικό και για την Ελληνική εξωτερική πολιτική και για την κυβέρνηση και τελικά η γραμμή του επικράτησε και παραδόξως ο Τσίπρας πείστηκε να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις για να βρεθεί μια συμβιβαστική λύση.

Συνέβη λοιπόν μια παράδοξη διαφοροποίηση από τη Ρωσία των μέχρι τότε πιστών υπηρετών της και η οποία, όπως εξηγούμε παραπάνω, δεν είναι ανεξήγητη. Τι θα συνέβαινε όμως πραγματικά αν η κυβέρνηση υπάκουε στις Ρωσικές εντολές και αποχωρούσε απ' τις διαπραγματεύσεις και τι ακριβώς φοβήθηκαν οι Κοτζιάς και Τσίπρας και συνέχισαν τις διαπραγματεύσεις πηγαίνοντας κόντρα στη Ρωσία ;

Το πιθανότερο που θα συνέβαινε είναι ότι δεν θα πείθαμε τη διεθνή κοινότητα η οποία λογικά θα στρεφόταν εναντίον μας (κυρίως η δύση) και θα μέναμε χωρίς κανέναν σύμμαχο στο συγκεκριμένο ζήτημα (η Ρωσία δεν θα ασχολιόταν μαζί μας αφού την ενδιαφέρει μόνο το "όχι" στο ΝΑΤΟ και όχι το όνομα), αλλά και γενικότερα σε μια κρίσιμη στιγμή για μια χώρα όπως η δική μας που προσπαθεί ασθμαίνοντας να ξανασταθεί στα πόδια της.

Αυτό λοιπόν κάλλιστα θα μπορούσε να σημάνει, αργά ή γρήγορα, και την είσοδο της νυν Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ παρά τη θέλησή μας, διότι δεν θα μπορούσαν να τιμωρούνται μονίμως αυτοί για τη δική μας αδιαλλαξία και ούτε μπορούσαμε να συγκρουστούμε με όλο τον πλανήτη και να βγούμε νικητές !

Κάτι τέτοιο βεβαίως θα γινόταν, είτε με το όνομα «ΦΥΡΟΜ», είτε και ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» (συνταγματικό τους όνομα μέχρι πρότινος) και με δεδομένο ότι δικαίωμα για νέο βέτο δεν είχαμε ως Ελλάδα μετά την καταδίκη μας στη Χάγη !

Αυτό λοιπόν θα εθεωρείτο και θα ήταν μια μεγάλη εθνική ήττα με τεράστιες συνέπειες σε πολλά ζητήματα την οποία και θα χρεωνόταν αποκλειστικά η κυβέρνηση του Τσίπρα και η οποία τότε θα συναντούσε τη μήνη του φανατισμένου εθνικιστικού όχλου τον οποίον ξεσήκωνε σύσσωμη η αντιπολίτευση, αλλά και οι ΑΝ.ΕΛ. ! Τουλάχιστον θα τη συναντούσε σαφώς περισσότερο τότε, απ' ότι τώρα που πέρασε η συμφωνία...

Με λίγα λόγια ο Κοτζιάς διαφοροποιήθηκε απ' τη Ρωσία-και έπεισε και τον Τσίπρα να ακολουθήσει- για να προλάβει

τεράστια εκλογική κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ ή και πρόωρη και ολική κατάρρευση αυτής της κυβέρνησης από μια μεγάλη εθνική ήττα που θα χρεώνονταν.

Αυτό που ωστόσο ήταν αναπόφευκτο ήταν η αποχώρηση των εθνικιστών ΑΝ.ΕΛ. από την κυβέρνηση (που όμως δεν έγινε άμεσα, όπως θα ήταν το λογικό, αλλά αφού τέθηκε σε ισχύ η συμφωνία...) και η τυπική διάλυση της κυβερνητικής συμμαχίας. Προκειμένου όμως να μην εκμηδενιστούν οι ΑΝ.ΕΛ. δεν δίσταζαν να κατεβαίνουν στα συλλαλητήρια εναντίον της κυβέρνησής τους (!) και επιπλέον η κυβέρνηση εσκεμμένα δεν επιχειρηματολόγούσε υπέρ της συμφωνίας των Πρεσπών, αφήνοντας τη μαύρη προπαγάνδα και τα fake news της αντιπολίτευσης να οργιάζουν.

Όμως η απάντηση της Ρωσίας σε αυτή την πρωτοφανή άρνηση της, ως τότε ρωσόδουλης μέχρι κόκκαλο, κυβέρνησης Τσίπρα, ποια ήταν ; Ήταν μόνο οι πράκτορες που αλώνιζαν, πλήρωναν και λίγοι από αυτούς απελάθηκαν από την κυβέρνηση ;

Δυστυχώς εκτιμούμε πως όχι και πως η Ρωσία αντέδρασε ως αυτό που είναι σήμερα, δηλαδή ως μια δολοφονική μηχανή, πανίσχυρη μέσα στην Ελλάδα ! Εδώ στα «αιρετικά» είμαστε κατά 90 % πεπεισμένοι-και είχαμε γράψει για τις υποψίες μας από το καλοκαίρι- πως οι δολοφονικοί εμπρησμοί του καλοκαιριού στην ανατολική Αττική ήταν έργο ρωσώδουλων αντιεξουσιαστών (αναρχοφασιστών) !

Το ίδιο-δηλαδή έργο αντιεξουσιαστών- ήταν και οι πυρκαγιές του 2007 στην Πελοπόννησο (και κατά δήλωση μάλιστα Κωνσταντίνου Μητσοτάκη ,αν και τότε τις έβαλαν για τελείως διαφορετικό λόγο που ήταν το χωροταξικό και η ματαίωση ενός νόμου του Σουφλιά την οποία και πέτυχαν...

Οι εμπρησμοί στην ανατολική Αττική (κυρίως στο μαρτυρικό Μάτι) φαίνεται πως ήταν η σφοδρή απάντηση-εκδίκηση του Πούτιν στην Ελλάδα και στον Τσίπρα (ο οποίος πιάστηκε τότε κοιμώμενος να είναι στη Βοσνία, όπως και ο τραγικός κρατικός μηχανισμός) του οποίου η μοναδική αντίδραση σε αυτό ήταν η απέλαση των παραπάνω πρακτόρων και το προσωρινό πάγωμα των σχέσεων με τη Ρωσία !

Υπερβολικό ή συνωμοσιολογία ; Για πολλούς μπορεί διότι μόνο όσοι έχουν συνειδητοποιήσει αρκετά τι εστί σήμερα Ρωσία και Πούτιν, μπορούν να καταλάβουν ότι είναι ένα πολύ πιθανό σενάριο και συνηθισμένες Πουτινικές πρακτικές.

Και για να μην νομίζει κανείς βέβαια ότι ίδρωσε το αυτί του Τσίπρα και της παρέας του από τη διαφαινόμενη εγκληματική Ρωσική απάντηση, λίγο αργότερα έδιωξε τον «αντιφρονούντα»- ή έστω όχι εντελώς δουλικό προς τη Ρωσία- Κοτζιά, όπως ακριβώς επιθυμούσε ο Πούτιν και πήγε στη Μόσχα για να τα ξαναβρεί μαζί του !

Βεβαίως τελικά η συμφωνία των Πρεσπών επικυρώθηκε και από τις δύο πλευρές και η Βόρεια Μακεδονία είναι πια μια πραγματικότητα, οπότε η Ρωσία έχασε γεωπολιτικά. Όμως η ουσία και το συμπέρασμα είναι ότι η κυβέρνηση του Τσίπρα την έκανε και την προχώρησε διότι δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς

και όχι γιατί την έπιασε ο πόνος να λύσει αυτό το ζήτημα που εκκρεμούσε και ούτε, πολύ περισσότερο, γιατί έγινε τσιράκι των Αμερικανών και της Μέρκελ ,όπως λένε οι αδαείς και οι φανατικοί.

Το χειρότερο όμως είναι ότι οι δημαγωγοί και οι λαϊκιστές κάθε είδους πιάστηκαν από αυτό το- στην πραγματικότητα μικρής σημασίας ζήτημα- για να κάνουν αντιπολίτευση και να φανατίσουν τα πλήθη και δυστυχώς το κατάφεραν. Και το κατάφεραν αφού το Μακεδονικό έγινε το πιο must και καυτό θέμα των τελευταίων μηνών, στον τύπο και στον κόσμο, επισκιάζοντας τα πολύ σημαντικότερα και επώδυνα ζητήματα.

Και επειδή αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί, η πλειοψηφία του Ελληνικού λαού έβγαλε και πάλι τον χειρότερο εαυτό της, τον φανατικό, ανορθολογικό, μισαλλόδοξο και αμαθέστατο που νομίζει ότι τα ξέρει όλα... Και όλα αυτά φυσικά σε μια χώρα που μέσα στην κρίση είχε ήδη κάνει φανερή στροφή στο σωβινισμό και στον εθνικισμό, ως μια αδιέξοδη αντίδραση.

Ωστόσο για αυτόν τον εθνικισμό και τον Μακεδονικό παροξυσμό εν έτη 2019 θα τα πούμε αναλυτικά σε προσεχές άρθρο, όπως και για όλο το ιστορικό και την εξέλιξη αυτών των φαινομένων στην Ελλάδα.